

**SALA SPOŁECZNO-KULTUROWA
ROZRYWKOWA ZDUŃSKA WOLA ORAZ NIEZWYKLI UCZNIOWIE**

**LEKCJA NR 9 DO SŁUCHOWISKA PT.
“NOWE HISTORIE STARYCH RZECZY, CZYLI MUZEALNE
PRZYGODY STEFANA CZÓLENKO”**

AUTORKA: Gabriela Górska
Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola

SŁOWA KLUCZOWE: czas wolny, przyjaźń, pasja, rozwój

METODY: rozmowa, praca z opowieścią, zadanie twórcze

CELE WARSZTATU:

Dziecko:

- poznaje, jak dawniej mieszkańcy Zduńskiej Woli spędzali wolny czas,
- rozumie, że kultura, nauka i wspólne zabawy budowały więzi między ludźmi.

POTRZEBNE MATERIAŁY:

- Dziewiąty odcinek słuchowiska Muzeum Historii Miasta Zduńska Wola pt. “Nowe historie starych rzeczy, czyli muzealne przygody Stefana Czólenko”,
- sprzęt do odtwarzania dźwięku,
- mazaki, kredki, kartki do rysowania.

PRZEBIEG LEKCJI:

1. Wprowadzenie do tematu: rozmowa
2. Wysłuchanie opowiadania
3. Praca z opowiadaniem, rozmowa kierowana
4. Podsumowanie
5. Zadanie twórcze

PRZEBIEG ZAJĘĆ

WPROWADZENIE

Poproś dzieci, aby zastanowiły się i odpowiedziały na pytania:

- Co robicie w wolnym czasie po szkole?
- Gdzie spotykacie się z innymi dziećmi? Na boisku, w szkole, w domu kultury? Gdzie spotykają się dorośli?
- Czy myślicie, że dzieci i dorośli 100 lat temu bawili się tak samo jak Wy lub Wasi rodzice?

PODSUMOWANIE ODPOWIEDZI

Dawniej dzieci i dorośli też potrzebowali zabawy, odpoczynku i spotkań z innymi ludźmi. Chodzili do szkoły, grali w gry, uprawiali sport i spędzali czas razem, choć nie mieli komputerów ani telefonów. Przedmioty z muzeum pokazują nam, że ludzie zawsze potrzebowali radości, nauki i kontaktu z innymi, tylko wyglądało to inaczej niż dziś.

WPROWADZENIE DO PIERWSZEGO ODCINKA

Dziś razem ze Stefanem Czólenko odwiedzimy salę pełną muzyki i zabaw salę, w której widać, jak ludzie kiedyś bawili się, spotykali i wspólnie tworzyli życie miasta. Nie było wtedy telewizji, telefonów ani Internetu. Mimo to w Zduńskiej Woli ciągle coś się działo: pikniki, wyścigi, koncerty, zawody i loterie fantowe. Zobaczymy, jak różne przedmioty np.: rower, dzwonek, czapka kolarska, fotografie uczniów i strażackie plakaty, opowiadają o dawnych mieszkańcach, ich radościach i marzeniach.

Na co zwrócić uwagę:

- a) Jakie przedmioty Stefan spotyka w sali społeczno-kulturowej?
- b) Co było podobne do dzisiejszego życia, a co zupełnie inne?
- c) Dlaczego takie przedmioty też są ważne dla muzeum?

PRZEBIEG ZAJĘĆ

PRACA Z OPOWIADANIEM

WYŚLUCHANIE SŁUCHOWISKA

ROZMOWA KIEROWANA

1. Jakie sportowe eksponaty poznał Stefan?

Zapytaj:

- Dlaczego sport był ważny dla ludzi?
- Jak czuły się eksponaty, gdy były w ruchu?
- Co to są „kocie łby”?

Podsumowanie odpowiedzi:

Stefan poznaje rower, czapkę kolarską i dzwonek. Dowiaduje się, że ludzie w Zduńskiej Woli bardzo lubili sport, organizowali wyścigi rowerowe, zabawy w parku, pikniki i zawody. Eksponaty czuły się dumne i szczęśliwe, że uczestniczą w rozrywce i sprawiają ludziom przyjemność.

Rower opowiada o wyboistych ulicach z „kocimi łbami” (brukowanych kamieniach, które istniały zamiast gładkiego asfaltu) i o dawnych wyścigach.

2. O czym mówili uczniowie?

Zapytaj:

- Jakie marzenia mieli dawni uczniowie?
- A jakie są Wasze marzenia?
- Czym różni się dawna szkoła i od tej, która jest dziś?

Podsumowanie odpowiedzi:

Stefan dowiaduje się, że kiedyś szkoła była bardzo surowa: uczniowie mieli mundurki, a nauczyciele pilnowali, żeby byli uczniowie zachowywali się według zasad. Harcerz Zygmunt opowiada o swoim marzeniu chciał być marynarzem i pływać po morzach, choć pochodził z rodziny tkaczy. Stefan dochodzi do wniosku, że każdy ma prawo marzyć, nawet jeśli pochodzi z małego miasta. Dzięki nauce i odwadze można dotrzeć daleko, tak jak Zygmunt, który został radiotelegrafistą na transatlantyku „Batory”.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

PRACA Z OPOWIADANIEM

ROZMOWA KIEROWANA

3. Jaką historię opowie Klara i Krysia?

Zapytaj:

- Jak myślisz, co mogły czuć Klara i Krysia, gdy musiały się rozstać?
- Dlaczego przechowywanie zdjęć w muzeum jest ważne nie tylko dla jednej osoby, ale dla całego miasta?
- Czy masz ulubione zdjęcie z kimś dla Ciebie ważnym?

Podsumowanie odpowiedzi:

Stefan poznaje dwie uczennice, które rozdzieliła wojna.

Dzięki nim dowiaduje się, że fotografie przechowują wspomnienia i uczucia, są jak kapsuły czasu. Zdjęcia pomagają nam pamiętać o ważnych osobach i chwilach z naszego życia. Dzięki nim możemy wracać do wspomnień nawet po wielu latach. Muzeum przechowuje takie pamiątki, żeby historia ludzi i ich przyjaźni nie została zapomniana. Na zdjęciach widać też zabytki i otoczenie, którym żyli dawniej ludzie.

4. Czy strażacy mogą organizować zabawy?

Zapytaj:

- Po co dawniej strażacy mogli organizować zabawy?
- Co to jest loteria fantowa?
- W czym dzisiejsze zabawy są podobne do tych dawnych?

Podsumowanie odpowiedzi:

Strażak Mąkowski opowiada o dawnych loteriach i zabawach, które pomagały zbierać pieniądze na sprzęt pożarniczy. Dziś jest podobnie, strażacy oprócz ważnej pracy, jaką jest gaszenie pożarów, uczestniczą w zabawach miejskich, pokazują sprzęt, z którego na co dzień korzystają i uczą zasad bezpieczeństwa.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

PRACA Z OPOWIADANIEM

ZADANIE TWÓRCZE

PODSUMOWANIE CAŁOŚCI

Dziś dowiedzieliśmy się, że ludzie w Zduńskiej Woli potrafili się razem bawić, uczyć się, pomagać sobie i spełniać marzenia.

Każdy z nich zostawił po sobie coś ważnego np.: zdjęcie, pamiątkę albo opowieść.

Historia miasta to nie tylko praca ludzi i zabytkowe budynki, ale także radość, marzenia i wspólne chwile ludzi, którzy tu żyli.

Gdy razem śpiewamy, uprawiamy sport, chodzimy do szkoły, przyjaźnimy się lub pomagamy innym, tworzymy duszę miasta. Można powiedzieć, że to, co łączy ludzi i jest silniejsze niż czas.

Dzięki przedmiotom, które spotkał Stefan możemy porównać przeszłość z teraźniejszością i zobaczyć, że choć świat się zmienia, potrzeba nauki, spotkań i radości jest zawsze taka sama.

ZADANIE TWÓRCZE "RZECZ, KTÓRA OPOWIADA"

- Dzieci dobierają się w pary. Wybierają rzecz, która jest w klasie, (np.: linijkę, książkę, piórnik, tablicę) i wymyślają jego „historię”. Co by opowiedział ten przedmiot, gdyby za 100 lat był eksponatem w muzeum.
- Następnie robią z tego krótką scenkę. Jedna osoba udaje, że jest dziennikarzem i przeprowadza wywiad z eksponatem. Druga osoba odpowiada na zadawane pytania. Np.: kim jesteś? Do czego służyłeś? Kto Ciebie używał? Dlaczego byłeś tak ważny dla ludzi? Co pamiętasz z dawnych czasów?